

χθκαν καθαρές φαντασιοληξίες. 'Ο υπονόμος των Έσθετικών διατάξε τότε τή σύλληψί του, όταν όμως ή άστυνομία έπληγε να τον συλλάβη, ό Μεντώκ είχε φροντίσει να γίνη άφαντος.

Άρχισε τότε και πάλι τις περιπετειώδεις περιουσίες του, σε διάφορες πόλεις της άπειρατης Ρωσίας, Χορήματα προμηθεύονταν πάντοτε με διαφόρους μισθολογικούς τρόπους. Άλλάζε πάντοτε όπου πήγαινε φωνογνώμια και ταυτότητα, έφεύρισε διάφορα σατανικά στρατηγήματα για ν' άποσάση την έμπιστοσύνη και τά χρήματα των Άρχων και των πλουσίων ιδιωτών. Σιγά-σιγά έγινε άρχηγός μιας μεγάλης και τρομερής στείρας άπατεσώνων και έκδιωκτών, που είχε διακαλώσει σε όλόκληρη την Τσαρική άυτοκρατορία.

Όλη όμως ατήν τή λαμπρή σταδιοδρομία του τή διέκοψε ή λαχτάρα που είχε για τή νεαρή του γυναίκα. 'Ο μεγάλος αυτός κατακτητής των γυναικών, ό περίφημος γόνος, που είχε δημιουργήσει σκάνδαλα επί σκανδάλων με τή σατανική γοητεία που έξασκοίσε επάνω στις γυναίκες κάθε τάξεως και κάθε κατηγορίας, είχε ύποδουλοθή, χωρίς να τό κατάλάβη, στην τρομερή και καλόαωδη γυναίκα του. Οί γονείς τής συζύγου του, όταν κατάλαβαν σε ποιόν τυχοδιώκτη είχαν παραδώσει τή μονάκριβη Άννα τους, άρχισαν να καταβάλλουν προσπάθειες για να επιτύχουν ένα διάζυγιο και να τήν ξαναπαντρεύουν. 'Ο Μεντώκ τό έμαθε αυτό. Έμαθε επίσης ότι ή Άννα του τού έμνε άκόμη πιστή και ότι άντιστεκόταν στη θέλησι τού πατέρα και τής μητέρας τής. Είχε πάρει όμως ένα γράμμα της γεμάτο από άπελπισία, που τού έδωσε να καταλάβη ότι, άν δεν έτρεχε άμέσως κοντά τής, τό άνεπαρόηθο δεν θ' άργούσε να έρθη, γιατί δεν θά μπορούσε να άντισταθί για πολύ άκόμη στην πίστι των γονέων τής.

Μεταμετρισμένος και έφοδιασμένος με πλαστά έγγραφα, φτάνει τότε ό Μεντώκ στη Μόσχα. Δεν περνούν όμως τρεις μέρες και στις 10 'Ιουλίου 1834 συλλαμβάνεται. Τον είχε καταγγείλει στην άστυνομία ό πεθερός του.

Η πόρτες των φυλακών τού Πέτρον και Παύλου, των φρικωτότερων φυλακών τής Ρωσίας τήν έποχή εκείνη, άνοίγουν και πάλι γι' αυτόν. Ατήν τή φορά όμως έμειναν κλειστές για πολύν καιρό πίσω του. 'Όσοι, σαν τον Μεντώκ, είχαν τήν άτυχία να μπαίνουν στη φυλάκη ατήν για πολιτικούς λόγους, με άπλη ύποφυγητή διαταγή, ξεχνούνταν και μπουσταν να πεθάνουν εκεί μέσα, χωρίς κανείς να τούς θυμηθί ποτέ.

Ό περιφημος τυχοδιώκτης έμεινε μέσα στη φυλάκη είκοσι δυό όλόκληρα χρόνια, μέχρι τού θανάτου τού Τσάρου Νικολάου Α' και τής άναορήσεως στον Τσαρικό θρόνον τού Τσάρου Άλεξάνδρου Β'.

Μιά καινοφρημα έπαχή συνταγματικών έλευθεριών είχε έγκανασθή υ' αυτόν τό μονάκριβη στη Ρωσία. 'Όλοι οι πολιτικοί κατάδικτοι άποφυλακίσθηκαν και μαζί μ' αυτούς άναείδισε τον έλευθερον άέρα και ό Μεντώκ.

Τόρα όμως ή ζωή τής γλιόνης και των περιπετειών είχε κλείσει πια μιά για πάντα γι' αυτόν. Είχε συμπληρωμένα τά έξήντα τέσσερα χρόνια του. Η άστυνομία τού έπέτρεψε ν' άποσπώθι στο κτήμα ενός άδελφού του, στο Κιβονοίνο τού Ρισάν, όπου και έζησε, μακριά άπ' τόν κόσμο, τά πέντε τελευταία χρόνια πού τού έμειναν. Κατά τή τέλη τού 1864 πέθανε από άσπληξία, αυτός, ό διασημότερος γόνος και τυχοδιώκτης τής Ρωσίας, ό Ρώσος; Καζανόβας.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΑΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Η άγάπη τού Γεωργίου στην πριγκίπισσα Άλεξάνδρα. 'Ο πενης του για τό ένατο της. 'Ο εκ Ρωσίας έρμενης. 'Ο βασιλείς σφοδρόσεται !... 'Ο Γεωργιος... έθρησκευτικές σύμβουλες στο Ατζ Λέ Μπαίν !... Τέ έ ενδιαφανε τον για τήν έννομαστή λευτέρηελι. Πώς περνούσε την ημέρα του ό Γεωργιος. 'Ο αξιοματικές τής Χαρςετλας ης πού άγνεσί τούς τυπους. Πώς τον «έφραφε» ό βασιλεύς, κλπ.

Ό θάνατος τής πριγκίπισσας Άλεξάνδρας έστοίχισε πολύ στο βασιλέα Γεωργιο, ό όποιος δεν μπορούσε ποτέ να τήν ξεχάση και διαρκώς τήν έλάγει. Γι' αυτό άπέφειγαν να τού κάνουν λόγο για τό θλιβερό αυτό περιστατικό.

Μιά φορά τον έπεσέφθη κάποιος όμογενής άπ' τή Ρωσία, ό όποιος νόμισε ότι θά τον είχαριστούσε άν τού μιλούσε για τή μεγάλη λάτρη πού αισθάνθηκαν εν εν Ρωσία Έλληνες για τό θάνατο τής κόρης του.

Ό βασιλείς δυό φορές προσπάθησε να διακόμη τήν διαβία, αλλάζοντας θέμα, μά ό έπισκέπτης τού έξακολούθησε, χωρίς να προσέχη τή στενοχώρια του. Έπί τέλους ό βασιλείς δεν χρητήθηκε περισσότερο και τού ελτε:

— Μά δεν βλέπετε ότι ατή ή κουβέντα μου σπαράζει τή καρδιά; Άφήστε τήν και πέστε τίποτε άλλο !...

Ό Γεωργιος ταξείδισε πολλές φορές στο Ατζ-Λέ-Μπαίν, όπου είχε κατακτήσει τις σπηλιές όπου τού κόσμου ν' είχε γίνει δημοτικώτατος, με τήν άποροποίητη συμπεριφορά του και τούς ευγενικούς τρόπους του. 'Όταν άνεκρήσθη έπίτιμος δημοτής τής πόλεως, άρχισε να δείχνη ένδιαφέρον για τά διάφορα ζητήματα τής και έλεγε άστεινώς πως όταν πάγη πια νανε βασιλείς, θά έθεσθί ύποψηφιότητα δημοτικού συμβούλου στο Ατζ-Λέ-Μπαίν !...

Κάθε πρωί, μόλις έπυνοίσε ό Γεωργιος ντυνόταν και άνέβαινε στα διαμερίσματα τής βασιλείσεως, όπου έπιανε τό πρωινό του ροφημα, καφέ με γάλα συνήθως και τσουρέκια. Τό μεσημέρι έτρωγε μαζί με τήν οικογένειά του, τούς αλοκόους και τις κριές τής τιμής, τό δε βράδι μόνο με τή γυναίκα του και τά παιδιά του. Άπό τότε όμως πού έλασε τήν άγαπημένην του κόρη Άλεξάνδρα έτρωγε και τό μεσημέρι μόνο με τήν οικογένειά του.

Μόλις σηκώνονταν άπ' τόν ύπνο, διάδετε μισή ώρα για τόν καλλωπισμό του. Κατόπιν έπιανε στο γραφείο του, όπου έργαζόταν πολλές ώρες συνεχώς. Μετά τό φαγητό έκανε πάντα έμπικος ένα μεγάλο περιπάτο. Έπειτα πήγαινε ν' αναπαύθι και περνούσε τον περισσότερο καιρό τής άργίας του διαβάζοντας βιβλία άπ' τήν πλουσία βιβλιοθήκη του, που κατείχευανε μία όλόκληρη αίθουσα.

Ό Γεωργιος εκάλισε κάποτε σε γέννη έναν αξιοματικό τής Χωροφυλακής, ό όποιος έμπησε στην αίθουσα τού φαγητού με τό πλήτη και τό ξηρος του. Τού άπέδειξαν όμως οι ύπαισπιστά τό άνάοιστο τού πράγματος και τά άφησε σε μία άλλη αίθουσα.

Κατά τή διάρκεια τού γεύματος ό βασιλείς τον έρώτησε για τόν τόπο τής καταγωγής του.

— Κατάγομαι εκ Μεσοβίας, Μεγαλειότατε, άποκρήθηκε έκείνος σπρονόμενος άμέσως άπ' τή θέσι του και παίρνοντας στάσι προσοχής.

— Καθήστε, καθήστε, τού ελτε γελώντας ό βασιλείς. Και πού άνήκατε; Σε ποιά κόμια;...

— Είς τόν στρατόν, Μεγαλειότατε.

— Δεν σας έρώτησα γι' αυτό, τού λέει ό βασιλείς. Αυτό τό ξέρω γιατί βλέπω τίς έπισώδες σας. Ήθελα να μάθω εις ποίαν πολιτικόν μερίδα ανήκατε.

- Μόνον εις τήν ύπερησάν, Μεγαλειότατε.
- Έχετε άδελφόν πολιτευόμενον, νομίζω.
- Μάλιστα.
- Και σε ποιά κόμια ανήκατε ό άδελφός σας;
- Στο Μανρομυαλή.
- Έ, λοιπόν, αυτό ήθελα να μάθω, ειπε με άνακούφισα ό βασιλείς. Έσθε, καθώς βλέπω, Μανρομυαλικός !...

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΑ

ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ ΑΛΛΟΤΕ

Στά 1767 τό Άγγλικό Κοινοβούλιο ένήργησε ειδικό διάταγμα, διά τού όποιου κατεδικάετο κάποιος πολίτης να κλεισθή σ' όλη του τή ζωή μέσα σ' ένα σπίτι, άπ' όπου δεν θάβγαινε πια ποτέ έξω. 'Ο λόγος τής φοβερής ατής τιμορίας ήτο ότι ό ένοχος έσκόπευε να κυλοφορήσι δυό λιβέλλους κατά τής Κυβερνήσεως, οι όποιοι κατεσχέθησαν και έκάρησαν.

Στά 1749 πάλι ό Γάλλος Ντεφράς κατεδικάσθη για κάποιον δημοσιεύμα του να μείνη φυλακισμένος επί δέκα έτη μέσα στην κορυφαία ένός βράγου. Έκει μέσα πέρασε πέντε όλόκληρα χρόνια και θά περνούσε άσφαλός και τά βάλουλα, άν δεν τον έλευπάζαν κάποιος πανίγνος άβάβας, ό όποιος τον έλευθέρωσε και τον προσέκόλλησε στην ύπερησία τού άδελφού του στρατηγού.

ΓΝΩΜΙΚΑ

Ό μόνος τρόπος για να τή κανείς ήσυχια με τούς γειτόνους του εινε... να μίν έχη γειτόνους !...

— Προσδευμένα θεωρούνται τά Έθνη που έχουν τούς όλιγοτέρους άγοραμάτους και όχι τούς περισσότερους σοφούς.

